

Rafał Sławoszewski (1900- 1940)

Urodził się 15 września 1900 roku w Sławoszewie, powiecie znińskim województwa poznańskiego, w rodzinie ziemiańskiej. Naukę rozpoczął od szkoły ludowej w Słembowie, następnie pod kierunkiem nauczyciela domowego przygotowywał się do podjęcia nauki w szkole realno- humanistycznej w Wystruciu (Prusy Wschodnie). Gimnazjum Realno- Humanistyczne ukończył w Królewcu z uprawnieniem do służby jednorocznej. W 1918 roku przez pół roku pracował jako elew gospodarczy w Keulenburgu, dzięki czemu nie został powołany do służby w armii niemieckiej na front. W wolnej Polsce początkowo pracował jako handlowiec, a od lutego 1919 roku jako kontroler przy amerykańsko- polskiej komisji żywnościowej w Gdańsku, gdzie zamieszkał z rodzicami: Franciszkiem i Marią z Wyszomirskich. 26 sierpnia 1919 roku wstąpił ochotniczo do Wojska Polskiego i został przydzielony do baterii zapasowej 15 pułku artylerii ciężkiej. 1 sierpnia 1920 roku został odkomenderowany do nauki i służby w Szkole Podchorążych Artylerii w Poznaniu, którą ukończył 16 lutego 1921 roku i otrzymał przydział do 16 pułku artylerii polowej w Poznaniu. W pułku pełnił funkcje młodszego oficera baterii i oficera- instruktora gazowego, po miesięcznym kursie w Wojskowej Szkole Gazowej w Warszawie. Od dnia 1 marca 1921 roku mianowany podporucznikiem artylerii (lokata 24). Od 1922 roku, po przeniesieniu do rezerwy pełnił służbę w Straży Granicznej w Sośni w Wielkopolsce oraz Kaletach- Podzamczu na Śląsku. Następnie jako oficer Straży Granicznej został przeniesiony do Gdańska gdzie pełnił funkcję inspektora celnego w Ekspozyturze Inspektoratu Ceł w Gdańsku. W roku 1925 następnie 1928, odbył sześciotygodniowe ćwiczenia wojskowe w 16 pułku artylerii polowej otrzymując za nie oceny: dobrą i bardzo dobrą. W 1930 roku ukończył kurs oficerów rezerwy łączności w Centrum Wyszkozenia Łączności, a dwa lata później kurs dowódców baterii w Szkole Strzelców Artylerii w Toruniu. Należał do kadry Okręgu Korpusu VII w Poznaniu. Dalsze losy naszego bohatera pozostają nieznane. Brak danych na temat jego służby we wrześniu 1939 roku, nieznane pozostają okoliczności, miejsce w jakim dostał się do sowieckiej niewoli. Jego nazwisko znajduje się na liście jeńców z kozielskiego obozu przekazanych do dyspozycji smoleńskiego NKWD z dnia 14 kwietnia 1940 roku. Podporucznik Rafał Sławoszewski został wywieziony z Kozielska, prawdopodobnie, transportem X (z dnia 16 kwietnia 1940 roku) lub XI (dnia 17 kwietnia 1940 roku) do Lasu Katyńskiego i tam zamordowany. Ciało ekshumowano i zidentyfikowano w 1943 roku.

Dąb pamięci poświęcony Rafałowi Sławoszewskiemu został posadzony 14.10.2009 r. w Parku Papieskim w Rzeszowie. Opiekę nad dębem sprawują uczniowie Zespołu Szkół Ogólnokształcących Nr 4 w Rzeszowie.